

poprzedni nr D: 743

11 '05
efg

opr. X1 199

Elżbieta Grot

Gdynia
JOW „Gr.P.”

++ Miotk Stefania
zam. Łoziniska
ps. „Szarotka”

U: 743/1764 Pom.

**SPIS ZAWARTOŚCI
TECZKI**

Miotk Stefania
.....
T. R. 743/1764 Pom.
.....
Gdynia TOW. Gr. 9.
.....

I./1. Relacja —

I./2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące relatora —

I./3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące relatora —

II. Materiały uzupełniające relację *k. 1 s. 1*

III./1. Materiały dotyczące rodziny relatora —

III./2. Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III./3. Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III./4. Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 —

III./5. Inne ...

IV. Korespondencja —

V. Nazwiskowe karty informacyjne *k. 8*

VI. Fotografie *dziat ikonografii*

II. Materiały uzupełniające relacje:
/ Miotk Stefania zam. Łokiniška:

1. Grot Elżbieta, biogram Miotk Stefanii,
[w:] Słow. biograficzny konspiracji po-
morskiej 1939-1945, pod Łalnewskiej A. i
Ławackiej E., Toruń 1998, z. 4, s. 102,
ksenkop. K. 15, 1

Miotk Stefania zam. Łozińska ps. „Szarotka” (1912-1993), szef łączności Kmdy Naczelnej TOW „Gryf Pomorski”.

Urodzona 15 I 1912 r. w Pucku; córka Antoniego i Jadwigi z d. Pokora. Ojciec przyjaźnił się z Antonim Abrahamem, pełnił funkcję prezesa Tow. Ludowego w Pucku, był członkiem wielu organizacji społecznych i jednym z delegatów kaszubskich na konferencję w Wersalu, mających przedstawić argumenty na rzecz przyłączenia Pomorza do Polski. Rodzina Miotków brała też udział w uroczystościach z okazji zaślubin Polski z morzem 10 II 1920 r. w Pucku. Córki A. Miotka Stefania i Wanda witały na dworcu kolejowym gen. Józefa Hallera wręczając mu kwiaty i deklamując specjalnie przygotowany na tę okazję wiersz.

S. Miotk ukończyła szkołę powszechną w Pucku, następnie kontynuowała naukę w gimnazjum żeńskim w zakładzie N.M.P. Anielskiej w Kościerzynie oraz w Liceum Hanflowym w Poznaniu.

W dniu wybuchu wojny I IX 1939 r. mieszkała w Pucku. Jako kmdka drużyny atowniczek PCK zorganizowała punkty sanitarne i pierwszą pomoc po zbombardowaniu lotniska i kolei w Pucku. Brała także udział wraz z innymi w niestieniu pomocy i ożaczaniu opieki nad rodzinami po zamordowanych i aresztowanych oraz nad ściganymi przez okupanta.

W r. 1942 została członkinią TOW „Gryf Pomorski”, wprowadzona przez Marię Dercową z Wejherowa, a zaprzyjężona pod ps. „Szarotka” przez Edmunda Szutę. Powierzono jej funkcję szefa łączności Kmdy Naczelnej i zadanie utrzymywania bezpośredniej łączności z komendantami powiatowymi. Dojeżdżała do pracy z Pucka do Gdyni, gdzie była zatrudniona w niemieckiej firmie „Bauglaserer” powiązanej z „Deutsche Werke Kiel, Kriegsmarinearsenal, Torpedoversuchsanstalt”. Zwerbowała do pracy konspiracyjnej w TOW „GP” pracującego w warsztatach firmy „Buglaserer” kierownicę Henryka Janikowskiego oraz jego żonę. Głównym zadaniem siałki było zdobywanie broni ze składnic wojskowych i dostarczanie jej do bunkrów w lesie dla oddziałów partyzanckich. Dzięki kontaktom z Polakami pracującymi w różnych warsztatach i składnicach wojskowych zdobywano broń, informacje wojskowe, przepustki, legitymacje i zaświadczenia, które dostarczano władzom naczelnym TOW „GP”. Terenem działalności S. Miotk były placówki i komendy „GP” w Wejherowie, Pucku, Tczewie, Kartuzach i Toruniu oraz bunkry w Kamienicy Królewskiej i lasach Mirachowskich. Utrzymywała bezpośredni kontakt z komendantami powiatowymi i członkami Kmdy TOW „GP”, tj. z Józefem Dambkiem ps. „Lech”, „Jur”, „Kil” – zą prezesa Rady Naczelnej, Aleksandrem Arendtem ps. „Major”, „Konar” – kmdtem grupy dywersyjno-sabotażo-

wej, Rudolfem Bigusem ps. „Zbyszko” – członkiem Rady Naczelnej i kmdtem obwodów morskiego. Znała także Jana Kwidzińskiego i Józefa Gierszewskiego. Łączniczką S. Miotk była Anna Krefst ps. „Ordynans” z Pucka, członkini TOW „GP” od 1942 r. zajmująca się na trasie Puck-Gdynia-Kościerzyna kolportażem prasy, przewozem broni, amunicji i meldunków oraz córka Kazimierza Lisa, która odbierała od niej meldunki i przekazywała dalej.

W styczniu 1944 r. Miotk, razem z Wryczanką, zawiozła do Mojusza projekt sztandar TOW „GP” wykonany przez nauczyciela z Pucka Alojzego Haftkę. Najczęściej utrzymywała kontakt z R. Bigusem i B. Michałko również z „Gryfa”. W związku z aresztowaniami w Kamienicy Królewskiej i przejściem niezniszczonej części archiwum, została aresztowana 23 I 1944 r. w Pucku, poddana półrocznemu śledztwu w więzieniu gestapo w Gdańsku, gdzie była bita i torturowana. Przesłuchiwana przez esesmanów Bothara, Stenzla i Sasse nie przyznawała się do stawianych jej zarzutów. Dnia 3 VII 1944 r. została przywieżona w grupie kilkudziesięciu mężczyzn i kobiet do KL Stutthof. Nadano jej numer 40299 i oznaczono jako więźnia politycznego. W obozie ponownie była przesłuchiwana przez Politische Abteilung przez gestapo z Gdańska. Dopiero po konfrontacji z już aresztowanym i osadzonym w KL Stutthof b. zą kmdta puckiego Kazimierzem Lisem przyznała się do współpracy z B. Michałko, o którym już wcześniej wiedziała, że zginął w czasie walk w Kamienicy Królewskiej (z czym się jednak przed esesmanami nie zdradziła; dowiedziała się o jego śmierci jeszcze w więzieniu w Gdańsku z grypsu, który przelała jej ciotka H. Miotk). Przebywała w bloku kobiecym w Starym Obozie w grupie polskich nauczycielek osadzonych za udział w organizacjach podziemnych. Była współorganizatorką życia kulturalnego, religijnego i samopomocy. Dostarczała kolegom z organizacji ciepłe ubrania, które wynosiła z magazynu odzieżowego, gdzie była zatrudniona. W obozie przebywała do 25 IV 1945 r., ewakuowana drogą morską, została wywołana 5 V 1945 r. w Klintholm na wyspie Moen w Danii. Tam włączyła się do akcji miejscowego koła Duńskiego Czerwonego Krzyża, kierowanego przez Dunkę Helenę Mortensen. Pomagała organizować szpital w Hotelu Morskim w Klintholm, stworzyła zespół z b. więźniarką zajmującą się jego obsługą oraz współpracującą z duńskimi pielęgniarkami i opiekującą się chorymi.

Do Polski wróciła 1 I 1946 r., zamieszkała w Warszawie, gdzie ukończyła studia ekonomiczne i wyszła za mąż za b. więźnia KL Stutthof Jerzego Łozińskiego. Była członkiem Towarzystwa Polsko-Duńskiego. Od 1972 r. przebywała na emeryturze. Zmarła 29 XI 1990 r. w Warszawie, pochowana na cmentarzu w Pucku.

Odnaczona Krzyżem Kawalerskim Odrodzenia Polski (1981 r.).

Rodziców S. Miotk wystudiono z Pucka i skonfiskowano ich dobra. Hitlerowcy poszukiwali jej ojca w związku z przedwojenną działalnością. A. Miotk ukrywał się; zmarł w 1942 r.

Na terenie Pucka działała jej siostra Helena Miotk, która pełniła funkcję łączniczki pomiędzy komendantem powiatowym i innymi łącznikami.

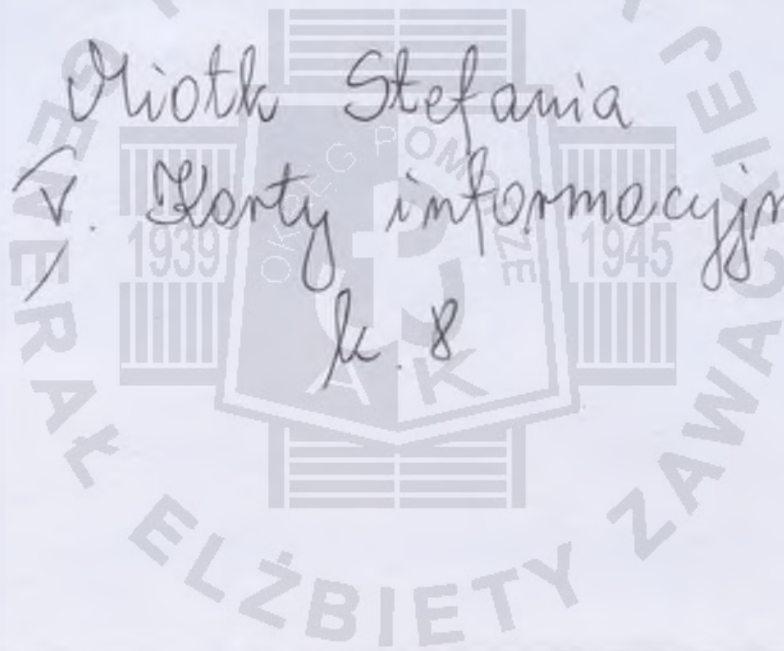
AMSt, Rel. T. I-IV-16, s. 20, I-III-51206, I-III-10717, III-IV-103, Spis kobiet więźniarek KL Stutthof wyzwozonych w Klintholm; Rel. Stefani Łozińskiej (bez sygn.); AP AK, Miotk L., Pamiętnik.... s. 217, T.: Przechowski A.; USC Warszawa, Oddz. Ochota IV /3208/90; Grot E., Rejs śmierci. Ewakuacja morską więźniów KL Stutthof. Gdańsk 1993, s. 97, 101, 163; M i l c z e w s k i Z., Wejherowo i powiat morski. Wzręst 1939 – maj 1945, Gdańsk 1934, s. 245; Wszechmierny, Stefan, Wzrost i bitwa generała Hallera, Pomorze, 1945, nr 4, s. 4-5.

Elżbieta Grot 103

T: 52: 743/1754 Pom. Gdynia

Biblioteka Stefania
V. Działy informacyjne
k. 8

Miottk Stefania ps Sprotkie
Kurylka L. Kurylka, mieszka w domu
pracowała w Gdyni w Zakładzie Okularniczym
Techniczne K-dy, K-er z K-olp mieszka Gdynia
(Dambok → Wegm)

Gdynia¹
Gyt

mf. d. matki

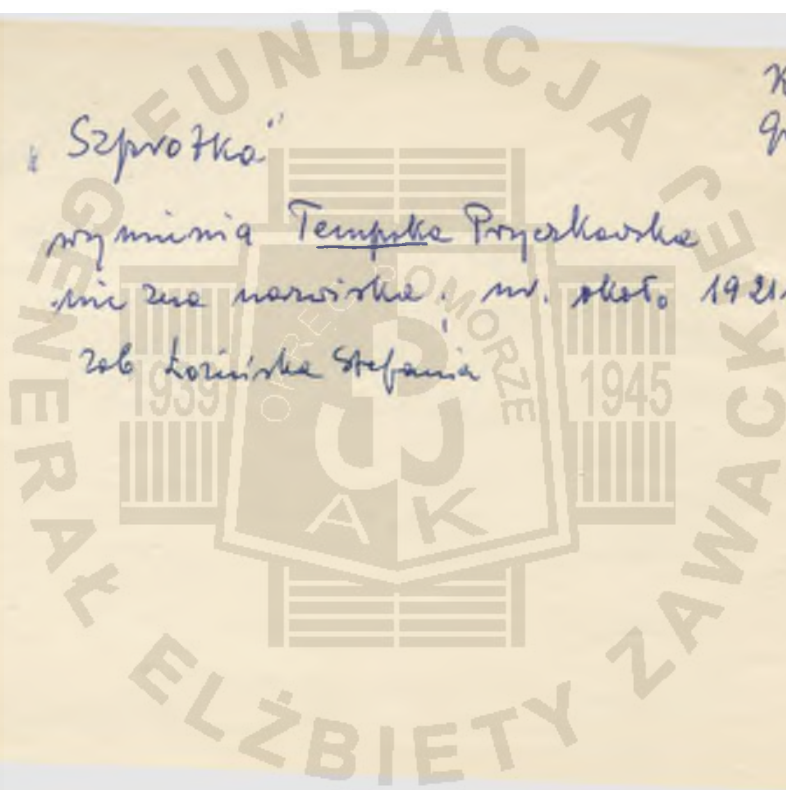
l.t

MM Szprotka

Kawtura⁵
Gryt Ptk

Wymienia Temple Przemysławskie
mi zse narodziła w. ok. 1921r
zob. Kozinśka Stefania

l.t

Bejnosto - Puck 4
Gryf

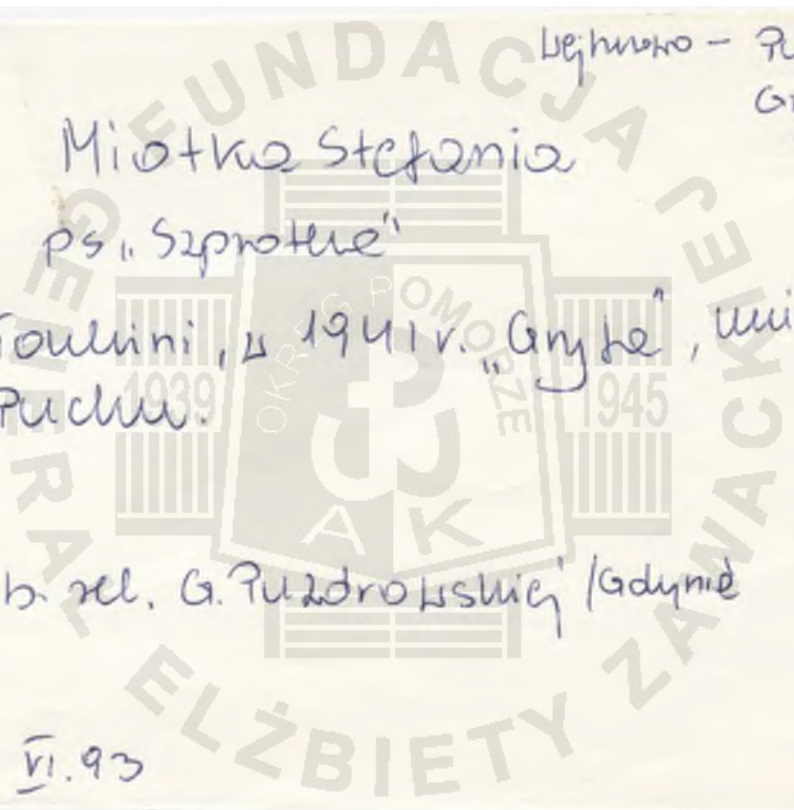
Miotka Stefania

ps "Szprotka"

Człouini, 4 1941 r. "Gryf", Wisłoheta
w Pucku.

Zob. rel. G. Puzdrowskiej / Gdynia

H.M.M VI.93

Inspektorat Selynia
Joo. "Gryf Pomorski"
Suck

5

Chotkowska Stefania

Wzrost: 161 cm Lisa Karłowiczka
ul. St. Tom. XIX str. 213

U. Lew.

Fiuch 6
7015 GP

Miothk Stefania

Ps. "Szpochre" - spornialne lody Merdunij
"Gryte" w Pucdm.

2ob. T. i Miothk L., insp. Gidymie, T/2/s. 5

HMM- P8

Miastu Stefané
sam. tozúniché
čpúvnihe knzhe miéste Puché
od 1844 r. do počátku 1944 r.
(neppiev Hieronime Presse nestpni Jane
Mezune)

Puché
TOW GP
7

zob. : Miótk L., Paustník ..., s. 22
Bibl. Fumbajir, Opreskeme B-25

MM-PS

"Smyk Somowski"
Puck 8

MIOTK Stefania
ps. "Szamotka"

Urodz. 15.I. 1912 r. w Pucku. Szef. Tęczański
Dmolecki i Poczta Tow. "Smyk Somowski".

Zob. St. Biogr. Dusz. Soc. t. 4 str. 102.
Freud "Historiam Somowskiej FK".
Jonek, 1928 r.

11/11/2001

STOWOZWIĄZANIE...
KRAJOWY ZWIĄZOK...
KRAJOWY ZWIĄZOK...
KRAJOWY ZWIĄZOK...
KRAJOWY ZWIĄZOK...

Miotk Stefania